

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

Themanummer: **Gender Mainstreaming**

9 **Gender
Mainstreaming-**
een Bijbels perspectief

25 **Omgaan met
andersdenkenden**

31 **Bijbelse
rolmodellen**

Inhoud

■ Themanummer: **Gender Mainstreaming**

Gender mainstreaming – achtergrond	4
Gender mainstreaming – een Bijbels perspectief.....	9
Het derde geslacht	19
Omgaan met andersdenkenden.....	25
Bijbelse rolmodellen.....	31

■ **Bijbel praktisch**

Uit alle volken, stammen en talen - Bugi.....	16
---	----

■ **Aan de Slag**

Puzzel	15
--------------	----

■ **Bijbelstudie**

Filemon.....	18
--------------	----

■ **Goede boodschap**

Ik heb voor jou gebeden!.....	36
-------------------------------	----

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgrij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelo

Layout:

Tabitha van den Berg, Lydia Luimes

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Bladzijde 1 © www.pixabay.com
Bladzijde 4-13 © www.stock.adobe.com
Bladzijde 16-17 (Achtergrond) © www.pexels.com

Bladzijde 16 boven © www.pixabay.com
Bladzijde 16 onder © Google Maps
Bladzijde 19 © www.stock.adobe.com

Bladzijde 20 © Wikipedia
Bladzijde 21 - 36 © www.stock.adobe.com

Beste lezer(es),

In deze editie van Volg Mij! duiken we in het actuele thema 'Gender Mainstreaming'; een fenomeen dat niet als zodanig in de Bijbel voorkomt. Hoe kunnen we de Bijbel er dan op toepassen?

Als Christenen is het belangrijk dat we Gods Woord als uitgangspunt nemen bij het nadenken over alle onderwerpen. En het Woord van God is over de principes, die door dit thema worden aangevallen, verrassend duidelijk!

De artikelen in dit nummer zijn bedoeld om je enkele Bijbelse waarheden te laten zien over mannelijkheid, vrouwelijkheid en Gods scheppingsorde. We willen je aanmoedigen om deze thema's zelf te bestuderen vanuit Gods Woord, zodat je duidelijkheid mag vinden.

Je vindt artikelen over de achtergrond van 'Gender Mainstreaming', een Bijbels perspectief hierop, hoe om te gaan met andersdenkenden en Bijbelse rolmodellen voor mannen en vrouwen. Ook is er aandacht voor begrippen als het 'derde geslacht' en 'intersekse'.

We hopen dat deze artikelen je zullen helpen.

Laten we de kennis uit de Bijbel, die we opdoen met het overdenken van dit onderwerp, niet gebruiken om andersdenkenden mee om de oren te slaan. Maar om mensen die hiermee worstelen, misschien jijzelf wel, juist bij te staan. Zoals de Heere Jezus dat altijd doet; vol liefde en wijsheid en altijd geworteld in Gods Woord!

We wensen je Zijn zegen bij het lezen!

allert knapper

Het woord '**Gender Mainstreaming**' kan voor de lezer van Volg Mij! misschien niet bekend zijn. Het woord 'Gender' betekent geslacht. Het woord 'Mainstreaming' betekent één hoofdstroming. Daarmee wordt duidelijk dat de bedoeling van 'Gender Mainstreaming' is om het verschil tussen man en vrouw te laten verdwijnen! Het woord Genderneutraliteit valt hier ook onder en in de redactie is dit terecht door een broeder ook wel 'Gender MIS-leiding' genoemd omdat de Bijbel heel duidelijk wat anders leert! Lees voor meer informatie over de achtergrond van deze tendens ook vooral het eerste artikel van dit nummer. Als je hier vragen over hebt of mee worstelt, twijfel dan niet om contact op te nemen met de redactie.

Gender Mainstreaming – Achtergrond

Gender mainstreaming: alleen maar een nieuwe beweging onder de huidige tijdgeest of een aanval op Gods scheppingsordening?

Bijna ongemerkt is het woord 'gender' onze wereld binnengeslopen. Vroeger sprak men van 'geslacht' (Engels: sex), vandaag hebben we het over 'gender'.

Gender
Mainstreaming

'En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen' (Gen. 1:27). Het Bijbelse verslag van de schepping van de mens is ondubbelzinnig. God schiep de mens als twee geslachten: man en vrouw. Maar wat heeft dat nu te maken met het begrip 'gender'? Is 'gender' slechts een ander woord voor geslacht? Verre van dat! Sinds de 4e wereldvrouwenconferentie in Peking in 1995 heeft het woord een nieuwe betekenis gekregen. Het betekent: sociaal geconstrueerde en veranderbare geslachtsrollen, vrij van biologische bindingen. Gender maakt deel uit van een radicaal feministische ideologie.

Friedrich Engels, vader van de genderideologie

Hierbij baseren aanhangers van deze theorie zich op de historisch veel oudere ideeën van het marxisme. Met name Friedrich Engels kan als vader van de gendertheorie worden gezien. Enkele citaten uit zijn geschriften maken één ding duidelijk: de hele geschiedenis is een klassenstrijd. De eerste klassenstrijd echter vond plaats in het gezin. 'De eerste klassentegenstelling die optreedt in de geschiedenis, valt samen met de ontwikkeling van het antagonisme¹ van man en vrouw in het individuele huwelijk, en met de eerste klassenonderdrukking van het vrouwelijk geslacht door het mannelijke.'²

¹ Het elkaar tegenstreven.

² Friedrich Engels, 'Der Ursprung der Familie, des Privateigentums und des Staates' in: *Karl Marx/Friedrich Engels-Werke*; Band 21.

Om te bereiken dat we worden 'bevrijd' van de klassenmaatschappij, aldus Marx en Engels, zou mannen de macht moeten worden ontnomen. Macht en controle over de voortplanting zouden enkel de vrouw toebehoren. Alleen als de vrouw buitenshuis werkt en van de last van het gezin en de verzorging van de kinderen is bevrijd, zou er een eind kunnen komen aan de onderdrukking. 'Door de productiemiddelen in handen te geven van de gemeenschap, is het individuele gezin niet langer een economische eenheid van de maatschappij. De privéhuishouding verandert in een maatschappelijke industrie. De verzorging en opvoeding van de kinderen wordt een publieke aangelegenheid.'³

'Genderfluiditeit is de mogelijkheid om vrij en bewust een gender of een ongelimiteerd aantal genders voor zichzelf te kiezen, gedurende een willekeurige periode, in elke omvang van de verandering. De fluiditeit van gender erkent noch grenzen noch regels.'⁴

De doelen van de genderideologie zijn duidelijk:

- ondermijning van de categorie 'geslacht';

³ Ziedaar!

⁴ Bornestein, K, Gender Outlaw: 'On Men, Women and the rest of Us'; geciteerd in *Bulletin-Nachrichten für Jugend und Gesellschaft*; voor zover niet anders aangegeven, komen citaten uit deze bron.

- afschaffing van de tweegeslachtencategorie van de mens;
- verwisselbaarheid van man en vrouw;
- opheffen van huwelijk en gezin;
- het scheppen van een nieuwe mens die zijn gender, zijn identiteit steeds weer opnieuw uitvindt.

Het genderfeminisme

De feministe Shulamith Firestone schreef in 1972 geheel in overeenstemming met Engels: 'Zoals voor het afschaffen van de economische klassen de opstand van onderdrukten, het proletariaat noodzakelijk is (...) is eveneens voor het afschaffen van de klasse van het geslacht de opstand noodzakelijk van de onderdrukten, van de vrouwen en hun bezitneming van de controle op de voortplanting (...) zo moet de feministische revolutie (...) niet gewoon voor ogen hebben dat de mannelijke privileges, maar het onderscheid van geslacht zelf wordt opgeruimd'. Omdat de biologische werkelijkheid echter niet zo zonder meer kan worden afgeschaft, wordt ze gewoon voor totaal onbelangrijk en als van generlei betekenis verklaard. Om die reden kiest men in plaats van het woord 'geslacht' de term 'gender'. Dit begrip staat voor volledige gelijkheid, d.w.z. uitwisselbaarheid.

Om deze statistische gelijkheid of uitwisselbaarheid te bereiken, volgen de aanhangers van de genderideologie een doelgerichte agenda:

- Een 50/50 man-vrouwverdeling op alle levensterreinen (vrouwen op 50% van alle werkplekken tot in de hoogste functies; mannen nemen voor 50% de zorg op zich van zuigelingen en kinderen).

- Vrouwen moeten altijd op zoek gaan naar een volledige baan. De staat neemt de opvoeding van de kinderen over.
- Uitsluitend de vrouw moet de absolute controle hebben over de voortplanting. Duidelijker gezegd: vrije toegang tot anticonceptiemiddelen en abortus.

De nieuwe definitie van gezin

Als het onderscheid tussen de geslachten geen rol meer moet spelen, dan is er ook geen complementariteit⁵ van de geslachten meer. En dan kan men ook het begrip of de voorstelling van het gezin opnieuw definiëren. Als het alleen om gender gaat, dan is het uiteindelijk onbelangrijk of een vrouw een seksuele relatie met een man heeft of met een vrouw, of met meerdere mensen.

⁵ Dat man en vrouw elkaar aanvullen.

Volgens de visie van de genderfeministen moet het gezin worden afgeschaft of een andere betekenis krijgen. Alleen dan kan de mens zich van zijn zogenaamde seksuele beperkingen bevrijden. Daarom moet men ook met 'de heteroseksuele ideologie die de mannelijke heerschappij in het leven houdt de strijd aanbinderen'. Radicale genderideologen zoals S. Firestone gaan nog veel verder. De laatste taboes moeten eraan, zoals het incest-taboe⁶ ('Het incesttaboe wordt alleen maar gebruikt om het gezin in stand te houden') of het pedofilietaboe (taboes m.b.t. seks tussen volwassenen en kinderen en homoseksuele seks zouden eveneens moeten verdwijnen (...)).

Men spreekt ervan de mens te bevrijden en hem keuze- en beslissingsvrijheid te geven. Maar dat is in de realiteit helemaal niet het geval. De

⁶ Incest betekent het geslachtsverkeer tussen mensen die een nauwe bloedverwantschap hebben.

binnen de VN verantwoordelijke instantie voor vrouwenrechten en gendergelijkheid, UN Women, heeft allang deze genderideologie overgenomen. In dit verband zeggen ze: 'Geen vrouw moet het recht hebben thuis te blijven en de kinderen op te voeden (...) Vrouwen moeten deze keuzevrijheid niet hebben, want als ze die hebben, zullen te veel vrouwen die kiezen' (!). Hier is elk commentaar overbodig.

Genderpedagogiek – een pedagogiek die onzeker maakt

De genderpedagogiek heeft als doel de mens te doen twijfelen aan zijn inbeelding om constant tot een van de twee geslachten te behoren, en mensen op die manier onzeker te maken. Men wil bestaande criteria ter discussie stellen en die van hun vanzelfsprekendheid ontdoen. Dat vindt plaats in de praktische realisatie op de opleidingscentra door....

- de twee geslachten van de mens ter discussie te stellen;
- de thematisering van de 'meerdere geslachten' (homo-, bi- en transseksualiteit);
- het van nature aangeboren geslacht ter discussie te stellen;
- de voorstelling van de veranderbaarheid van geslacht m.b.v. transseksualiteit;
- de bestrijding van 'geslachtsstereotypen'.
- wij hier grondig rekening mee moeten houden;
- wij in onze gezinnen de Bijbelse scheppingsordening moeten doorgeven;
- wij in een verdere centrale maatschappelijke discussie tot buitenstaanders ('vreemdelingen') worden;
- wij ons nog meer bewust worden van onze verantwoordelijkheid om 'als lichten' te schijnen 'te midden van een verkeerd en ontaard geslacht'.

Aanval op Gods scheppingsorde- ning

Deze gedachten maken duidelijk dat het bij gender mainstreaming niet gaat om een van de talrijke, opeenvolgende modeverschijnselen van de tijdgeest, maar om een massieve aanval op de scheppingsordening van God. Hoewel deze gedachten vanaf het begin al langer onder atheïstische denkers bestonden (zie Friedrich Engels), vandaag de dag heeft dit gedachtegoed zich vast verankerd in overheidsinstanties, media en maatschappelijke groeperingen. De 'mars tegen de gevestigde orde' was ook op dit punt een succes.

Als Christenen moeten we ons erop stellen dat ...

- wij (en onze kinderen) met dit gedachtegoed worden geconfronteerd;

Michael Vogelsang

'(...) opdat u onberispelijk en oprecht zult zijn, kinderen van God, smetteloos te midden van een verkeerd en ontaard geslacht, waaronder u schijnt als lichten in de wereld (...)'

(Fil. 2:15).

Gender Mainstreaming – *een Bijbels perspectief*

Als Christenen is het niet onze taak om elke stroming in detail te onderzoeken. Het is echter belangrijk dat we de fundamentele potentiële gevaren kennen en ze onderzoeken aan de hand van de Bijbel. Dit geldt met name voor gendermainstreaming. Het gevaar dat dit met zich meebrengt mag niet worden onderschat, want gender mainstreaming is een ideologie waarin de hele Christelijke cultuur omgevormd en opnieuw gedefinieerd zou moeten worden.

De invloed van gender mainstreaming op ons leven (school, beroep, gemeente, huwelijk, gezin, maatschappij) wordt gemakkelijk onderschat, en dat is niet zonder gevaar! Het gaat om een ideologisch aangestuurde nieuwe inrichting van de maatschappij door het volledig herdefiniëren van de identiteit van man en vrouw.

Naar het motto van 'de gestage druppel' probeert de duivel ons te verleiden. Beetje bij beetje wordt afgeschaf wat Bijbels en Christelijk is. En niet alleen dat: het wordt totaal omgekeerd. Dat is in de ware betekenis van het woord het 'verkeerd en ontaard geslacht', waaronder wij leven (Fil. 2:15). Daarom geldt voor ons de waarschuwing van de Heere Jezus: 'Pas op dat u niet misleid wordt (...) Ga hen dan niet achterna' (Luk. 21:8), en ook de waarschuwing van Paulus: 'Pas op dat niemand u als buit meeslept (...)'

(Kol. 2:8). In dit artikel willen we kort de feiten checken. We beginnen met een paar basisaannames om vervolgens enkele doelen van gender mainstreaming te vergelijken met de Bijbelse waarheid.

■ Feitencheck – basisaannames

We zullen eerst vier wezenlijke grond-aannames van gender mainstreaming onderzoeken:

- Aanname 1: Er is geen verschil in het wezen van man en vrouw.

- Aanname 2: Het traditionele rolpatroon van man en vrouw heeft geen betekenis meer.
- Aanname 3: De mens mag zijn geslacht op ieder moment zelf kiezen.

- Aanname 4: Elk mens mag zelf beslissen wanneer en met wie hij seksueel verkeer wil hebben.

Het zal de meeste Bijbellezers direct duidelijk zijn dat deze aannames niet verenigbaar zijn met het goddelijke beeld van man en vrouw. In tegendeel: het gaat om een frontale aanval op de Bijbelse waarheid. Daarom is het noodzakelijk om de Bijbelse, en daarmee Gods scheppingsordering te kennen.

 Feit 1: God is de schepper.

Het Bijbelse scheppingsverslag zegt on-dubbelzinnig: *'En God schiep de mens naar Zijn beeld (...)'* (Gen. 1:27). *'(...) toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem (...)'* (Gen 2:7). Wij mensen zijn geen toevalsproduct, we stammen niet af van de aap, en God heeft ons ook niet door evolutie geschapen.

Nee: God is onze Schepper. Hij heeft ons in Zijn almacht geschapen en in Zijn wijsheid gevormd. Het valt op dat de Schepper-God in de ideologie van gender mainstreaming geen plaats heeft. Je zult waarschijnlijk geen voorvechter

van de gender mainstreaming vinden die in de Schepper-God gelooft. Wij Christenen doen dat echter wel!

 Feit 2: Man en vrouw zijn verschillend geschapen.

Over dit tweede feit bestaat net zo weinig twijfel als over het eerste: toen God ons mensen schiep, schiep Hij twee verschillende geslachten: *'(...) mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen'* (Gen. 1:27; Gen. 5:2). Dit wordt uitdrukkelijk door de Heere Jezus bevestigd wanneer Hij zegt: *'Hebt u niet gelezen dat Hij Die de mens gemaakt heeft, hen van het begin af mannelijk en vrouwelijk gemaakt heeft (...)?'* (Matth. 19:4). Daarmee is een heel wezenlijke aanname van gender mainstreaming voor een Christen die in de uitspraken van de Bijbel gelooft aan het licht gebracht. Man en vrouw zijn niet gelijk, maar zijn verschillend. Er zijn typisch mannelijke en er zijn typisch vrouwelijke wezenskenmerken. Ze zijn niet gebaseerd op de opvoeding en het sociale milieu, maar zijn zo door God bedoeld en al bij de schepping van de mens ontworpen.

Deze verschillen kunnen o.a. worden gemotiveerd door wat we lezen in Genesis 2:7 en Genesis 2:21-22. Adam werd als man 'uit het stof van de aardbodem' gevormd en Eva werd als vrouw 'uit de rib van Adam' gebouwd. Man en vrouw zijn niet gelijk, maar er zijn – door God gewilde – geestelijke, psychische en lichamelijke verschillen. Gelijkgeaardheid van de geslachten was nooit Gods plan.

Feit 3: Man en vrouw zijn gelijkwaardig.

Het feit dat mannen en vrouwen niet dezelfde geaardheid hebben, betekent geenszins dat ze niet gelijkwaardig zijn. Er is wel een verschil in onze aard en ons wezen, maar er is geen verschil in onze waarde en waardigheid. Het feit dat God in de scheppingsordering voor man en vrouw soms verschillende taken op het oog heeft, is ook geen kwestie van een verschil in waarde. Hoewel vaak wordt beweerd dat de Bijbel leert dat vrouwen 'minderwaardig' zijn, komt dat niet overeen met de feiten. Het klopt dat de Bijbel de vrouw 'de zwakkere' noemt (1 Petr. 3:7), maar dat betekent geenszins dat ze van minder waarde is. Ze is anders, maar ze is niet minder waard. Dat verduidelijkt Gods Woord herhaaldelijk. Voor God hebben mannen en vrouwen evenveel waarde. Deze ordening is Bijbels en heeft daarmee volkomen geldigheid!

Feit 4: Man en vrouw vullen elkaar aan.

God wilde dat de mensen elkaar zouden aanvullen. 'Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem' (Gen. 2:18). Juist in de onderscheidenheid ligt de uitdaging om elkaar aan te vullen. In het samenzijn van man en vrouw (in het huwelijk) worden ieders gaven samengebracht en ontstaan er synergie-effecten. Dat heeft een sterke invloed op huwelijk en gezin. Daarom

is het bijvoorbeeld Bijbels dat kinderen door een vader en een moeder worden grootgebracht, in ieder geval niet door twee mannen of twee vrouwen – zoals dat in deze tijd van gender mainstreaming mogelijk moet zijn.

Over Bijbelse rolmodellen zullen we in een apart artikel nadenken. Deze liggen hierin vast dat God ons, overeenkomstig ons wezen, verschillende taken geeft in huwelijk, gezin, in de gemeente, in beroep en in de maatschappij.

Feit 5: God smeedt man en vrouw in het huwelijk tot een eenheid.

Gender mainstreaming is een doelgerichte aanval op de Bijbelse instelling van het huwelijk van één man met één vrouw. En toch is dat precies de leer van de Bijbel. Het fundament van het huwelijk luidt vanaf het begin: 'Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn' (Gen. 2:24). Ook dat wordt door de Heere Jezus uitdrukkelijk bevestigd: 'Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn (...)' (Matth. 19:5). En omdat het zo belangrijk is, schrijft Paulus het nog eens (vgl. Ef. 5:31).

Het huwelijk is geen uitvinding van mensen, maar een geschenk van God dat al in het paradijs bestond. In het huwelijk verbindt God twee verschil-

lende mensen (man en vrouw) tot een prachtige eenheid. Het huwelijk is een liefdes- en levensgemeenschap waarin man en vrouw elkaar dienen. Het omvat de hele mens, d.w.z. het is een eenheid naar geest, ziel en lichaam (de Bijbel noemt deze eenheid 'één vlees'). Bovendien is het huwelijk een veilige plek voor het seksuele samenleven van man en vrouw (1 Kor. 7:2) en wordt in het openbaar en voor het leven gesloten.

Daarmee ligt het voor de hand dat partnerschappen van gelijk geslacht niet in overeenstemming zijn met Gods plan. Het is evenzeer duidelijk dat wij mensen volgens Gods plan niet vrij kunnen beslissen wanneer en met wie wij seksueel kunnen omgaan.

Iedere geslachtelijke omgang buiten het huwelijk is tegen Gods wil. Paulus waarschuwt ons indringend: 'Vlucht weg van de hoererij [*auteur: bedoeld wordt iedere geslachtelijke omgang buiten het huwelijk*]. Elke zonde die een mens doet, is buiten het lichaam, maar wie hoererij bedrijft, zondigt tegen zijn eigen lichaam. Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn' (1 Kor. 6:18-20). Dit maakt duidelijk dat we met ons lichaam niet kunnen doen en laten wat ons bevalt, maar in dat alles verantwoordelijk zijn tegenover God.

■ Feitencheck – doelen

Laten we nu nog kort drie wezenlijke doelen bekijken die gender mainstreaming wil bereiken:

✓ Doel 1: Geslachtsgelijkheid

We kunnen alleen instemmen met dit doel als het in Bijbelse zin juist wordt verstaan. We kunnen er niet mee instemmen als het – zoals gender mainstreaming nastreeft – betekent mannen en vrouwen in alles gelijk te behandelen. Echte geslachtsgelijkheid in Bijbelse zin is bereikt wanneer man en vrouw de positie innemen die God hun geeft en die bij hen past.

✓ Doel 2: Geslachtsgelijkstelling

Met dit doel kunnen we eveneens slechts instemmen als het op grond van de Bijbel zodanig wordt geïnterpreteerd dat er tussen man en vrouw geen waardeverschil is. Als het echter moet betekenen dat man en vrouw in alles gelijk zijn en dat de bestaande verschillen niet 'aangeboren', maar 'aangekweekt' zijn, is dit doel eveneens in tegenspraak met de Bijbelse maatstaf.

✓ Doel 3: Geslachtsdiversiteit

Gender mainstreaming zet volledig in op de diversiteit van de geslachten. Over het 'derde geslacht' zullen we in een ander artikel nadenken. Toch moet hier nog eens worden gezegd dat geslachtsdiversiteit net zo tegen de Bijbel ingaat als de veronderstelde vrijheid

dat ieder zijn eigen geslacht zelf mag kiezen. De waarheid luidt: God heeft twee geslachten geschapen. Het geslacht is dus niet vrij voor het uitkiezen.

■ Slotsom

De basisaannames en doelen van gender mainstreaming staan lijnrecht tegenover wat God in de schepping heeft gelegd en wat Hij ons in de Bijbel daarover zegt. Als Christenen worden we in eerste instantie opgeroepen om tegen de stroom in te roeien, en in tweede instantie om te midden van een 'verkeerd en ontaard geslacht als lichten te schijnen'. Er wordt van ons gevraagd om positie te kiezen en te leven zoals God het van ons mag verwachten. We hebben daar zelf niet de kracht voor, maar we krijgen die van onze Heere.

Ernst-August Bremicker

En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem;

Mannelijk en Vrouwelijk
schiep Hij hen.

Genesis 1:27

Rebus

Lukt het jou om de rebus op te lossen en de tekstplaats te vinden?

p=l

og=p'

h=w

-p

j=d

-i

b=et

f=n
-s

sb=nn

p=h

-ur

b=t
l=d

-v

v=m
en=us

.....

Uit alle volken, stammen en talen - Bugi

De Bugi

Het volk van de Bugi is, ondanks haar grote omvang van 5,7 miljoen inwoners, een onbekend volk. Dit kan ermee te maken hebben dat het een eenvoudig volk is dat in minder ver ontwikkelde delen van Indonesië woont.

Zoals op de kaart te zien is, bewoont het volk m.n. het zuidelijke deel van het eiland Sulawesi, dat Indonesië toebehoort. Indonesië is door haar grote aandeel moslims en haar enorme bevolking, het land dat wereldwijd de meeste moslims telt. Ook het eiland Sulawesi draagt hieraan bij; met zo'n 98,9% belijdt het overgrote deel van de Bugis de soennitische stroming binnen de islam.

Eigenaardigheden van de Bugis zijn met name de eigen taal en godsdienst (naast de islam). De 5,7 miljoen Bugis spreken de zogenaamde 'Bugi-taal'. Dankzij de Heer kon er in de 20e eeuw al een complete Bijbelvertaling worden gemaakt, waardoor de deur naar het leren kennen van Gods Woord enigszins werd geopend.

Het soennisme dat openlijk beleden wordt, is zeer beïnvloed door de eigen (natuur-) godsdienst van de Bugi. De 'panngaderreng' is de naam voor deze godsdienst, waarin bijgeloof een grote rol speelt. Zo is de eerste woensdag van de maand een geluksdag, en moeten belangrijke dingen niet op de zaterdag gepland worden omdat dit de pechdag is.

Hierbij komt dat elke persoon een eigen 'siri' heeft, wat inhoudt dat je je eigen waardigheid hebt en die moet onderhouden door goede werken.

De Heer zegt over een vergelijkbare religieuziteit aan het volk Israël: ***"Wie heeft dit van u gevraagd... Uw nieuwemaansdagen, uw feestdagen haat ik met heel mijn ziel...was u, reinig u!...Al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw"***

(Jesaja 1:12-18). Wie zal dit volk vertellen dat hun werken de dood zullen baren? Wie zal ze vertellen dat Christus' bloed hen kan reinigen van alle ongerechtigheid?

De 0,5% Christenen onder de Bugis nemen een extreem klein aandeel in van de bevolking, wat het niet makkelijk zal maken om te getuigen.

Mocht de Heer hun kracht geven om dit wel te doen, en ook standvastig te zijn! We mogen voor dit volk bidden dat ze uit de duisternis tot het Licht mogen komen.

Laten we **bidden** voor dienaren die de Heer stuurt om tot dit volk te spreken, want ook voor dit volk geldt: ***"Hoe zullen zij nu Hem aanroepen in Wie zij niet geloofd hebben? en hoe zullen zij geloven in Hem van Wie zij niet gehoord hebben? en hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt?"*** (Rom. 10:14).

wordt vervolgd

Timothé Luimes

Filemon

'(...) want wij beleven veel vreugde en troost aan uw liefde, omdat de heiligen innerlijk door u verkwikt zijn, broeder!'

Filemon vers 7

Filemon ('iemand die genegenheid betoont') is strikt genomen niet een brief aan een persoon, want er worden ook anderen aangesproken: een zuster, die waarschijnlijk de vrouw van Filemon was, een broeder, Archippus, die 'onze medestrijder' wordt genoemd – een man die in het bijzonder begiftigd was met een bediening van de Heere (zie Kol. 4:17) – en ook de gemeente die samenkwam in het huis van Filemon. Hoewel de brief in een persoonlijke stijl geschreven is, ging hij toch de hele gemeente aan.

Het is een prachtig voorbeeld van goddelijke genade die in de harten van gelovigen ware vreugde wil bewerken vanwege de verlossing van een weggelopen slaaf, Onesimus, die, door Paulus bekeerd in de gevangenis, nu door de apostel wordt teruggestuurd naar zijn meester, Filemon. En Paulus wil dat hij met open armen wordt ontvangen, niet alleen door Filémon, maar ook door Filémons

vrouw, door iemand met wie hij samenwerkt in het Woord, en door de gemeente. Genade verheugt zich in een volledig en niet slechts een gedeeltelijk herstel.

Paulus doet echter wijs en vriendelijk een beroep op Filemon, op grond van de genade die, zo wist hij, al werkzaam was geweest in zijn geliefde broeder, want de harten van de heiligen waren door hem verkwikt (1:7). De diepe blijdschap en troost die de apostel hierdoor ervaart, zou zeker iedere wrok wegnemen die Filémon mogelijk jegens Onesimus had gevoeld.

De betekenis van Filemons naam is een prachtige aanwijzing voor de vreugde van verzoening. De brief zal zeker de meest tedere gevoelens van blijdschap in ons opwekken vanwege de herstellende genade van God.

Leslie M. Grant

Het derde geslacht

Inmiddels bestaat er naast 'man' en 'vrouw' nog een derde geslachtsvermelding in het officiële register. Dit werd beslist door het Federale Constitutionele Hof in Karlsruhe. Intersexe mensen die noch man noch vrouw zijn, moeten hun genderidentiteit 'positief' kunnen invoeren. Als reden verwees de rechtbank naar het door de grondwet beschermde zelfbeschikkingsrecht.

Nederlandse wet- en regelgeving omtrent de verandering en/of aanpassing/vermelding van geslacht is strikt genomen nog niet geregeld. Sinds 2021 ligt er een wetsvoorstel waarover gedebatteerd is, maar die i.v.m. de verkiezingen in 2024, nog niet is aangenomen.

De zaak

Het constitutioneel gerechtshof in Duitsland eiste dat een derde geslacht in het geboorteregister kan worden ingeschreven. De wetgever heeft vervolgens een nieuwe regeling in het leven geroepen op basis waarvan naast 'mannelijk' en 'vrouwelijk' nog een derde 'positieve benaming van het geslacht' mogelijk is, namelijk 'divers'. Tot nu toe was er voor intersekse personen alleen de 'negatieve' optie, namelijk om helemaal geen geslacht te laten registreren.

Met intersekse omschrijft de medische wereld het feit dat sommige mensen genetisch (vanwege het geslachtschromosoom) of ook anatomisch (vanwege de geslachtsorganen) alsmede hormonaal (vanwege de verhouding tussen

het aantal geslachtshormonen) niet duidelijk bij het mannelijke of vrouwelijke geslacht kunnen worden ingedeeld.

Achtergrond van de beslissing van het constitutioneel gerechtshof is de klacht van Vanja, een intersekse persoon die er sinds juni 2014 voor streed om zijn/haar inschrijving in het geboorteregister van 'vrouwelijk' in 'inter/divers' te mogen veranderen. Oorspronkelijk werd Vanja als meisje geregistreerd. Op grond van een chromosomenanalyse die werd overgelegd, is Vanja echter noch bij het vrouwelijk noch bij het mannelijk geslacht in te delen.

Volgens de Duitse ethische raad wonen er in Duitsland zo'n 80.000 intersekse personen. Experts (vakliteratuur) schatten dat er op 4.500 tot 5.500 geboorten één geval van intersekse voorkomt. Vertegenwoordigers van de betrokkenen schatten het getal hoger in. Ze wijzen o.a. op de grote problemen om het fenomeen zowel fysiek als hormonaal duidelijk te definiëren. Het kost intersekse personen vooral moeite om openlijk voor 'hun geslacht' uit te komen. Dat is zeker te begrijpen.

Sommigen zeggen dat er op dit moment in Duitsland jaarlijks 150 kinderen zijn die als klein kind aan de genitaliën worden geopereerd, om daarna zo duidelijk mogelijk mannelijke of vrouwelijke geslachtsorganen te hebben (anderen spreken van 300-500 kinderen). Het zijn vaak ingrijpende ingrepen, waarbij meerdere operaties nodig zijn. Soms valt de intersekse in de

zuigelingentijd nog niet op, maar komt pas in de puberteit naar voren. Sommige meisjes zien er uit als een jongen, hebben geen borsten, maar borstharen en krijgen bijvoorbeeld een brede rug.

Nu zouden we kunnen vragen: Wat hebben wij als Christenen met dit onderwerp te maken? In dit verband wil ik over deze thematiek twee vragen behandelen:

1. Wat zegt Gods Woord over het geslacht van de mens?
2. Hoe gaan wij als Christenen om met deze uitdaging?

Gods scheppingsordening

Wat de schepping van de mens betreft, is Gods Woord niet voor tweëerlei uitleg vatbaar: 'En God schiep de mens

naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen' (Gen. 1:27). Het is dus geheel duidelijk dat God twee geslachten schiep: óf de mens is mannelijk, óf hij is vrouwelijk. Iets anders is er niet. Gods Woord spreekt nergens van een derde geslacht.

In onze maatschappij zijn er sterke tendensen om afstand te nemen van het biologische geslacht, om zodoende tot een sociale geslachtsdifferentiatie te komen. Juist bij gender mainstreaming wordt het onderscheid tussen personen op basis van biologische, natuurlijke criteria afgewezen. Dat leidt ertoe dat je bij de aanmelding op sociaalnetwerkplatforms zoals Facebook intussen een keuze hebt uit zestig verschillende geslachten, waaronder: androgyne mens, bigender, vrouwelijk, vrouw naar man (VnM), gender variabel, genderqueer, interseksueel (ook inter*), mannelijk, man naar vrouw (MnV), noch noch, geslachtsloos, non-binair, andere, pangender, panseksueel, trans, transvrouwelijk.

God echter blijft in Zijn Woord bij mannelijk en vrouwelijk. Van Genesis tot en met het boek Openbaring vinden we aanwijzingen voor 'mannelijk' en 'vrouwelijk' – en voor niets anders. Het idee van Christelijke intersekse, namelijk dat we in Genesis 1:27 in plaats van 'mannelijk en vrouwelijk' 'mannelijk tot vrouwelijk' zouden moeten gebruiken, komen we niet tegen. Nee, wij blijven bij Gods Woord en Zijn aanwijzingen. De mens is geschapen als man en vrouw.

Wat doen we als iemand interseks is?

We kunnen echter niet ontkennen dat er mensen zijn die bij de geboorte lichamelijk niet duidelijk bij het mannelijk of het vrouwelijk geslacht zijn in te delen. Dat zijn weliswaar uitzonderingen, maar ze komen aantoonbaar steeds weer voor (zie boven). Hoe moeten we dit uit Christelijk oogpunt beoordelen?

Ouders moesten in de afgelopen jaren altijd heel snel na de geboorte beslissen of hun kind mannelijk of vrouwelijk was. Over het algemeen is dat niet moeilijk, want voor de meeste kinderen geldt dat ze duidelijk mannelijk of vrouwelijk zijn. Maar wat als dat niet zo is?

De ouders moesten op korte termijn een beslissing nemen, om het kind

overeenkomstig te laten inschrijven in het geboorteregister. Sinds een paar jaar is daar echter verandering in gekomen. Met ingang van 1 november 2013 kon namelijk, als het aan duidelijkheid ontbrak, ervan worden afgezien om het geslacht te vermelden bij de inschrijving in het geboorteregister.

Toch bleef (en blijft) daarmee het probleem hoe we in het openbaar en in het sociale contact met dergelijke kinderen moeten omgaan. We zijn allemaal gewend om te vragen: 'En, is het een meisje of een jongen?' – Wat dan? Probeer je eens in te leven in ouders die in zo'n situatie terechtkomen.

Oorzaak van de onduidelijkheid

In eerste instantie moeten we erover nadenken hoe het vanuit Bijbels oogpunt eigenlijk tot dit 'derde geslacht' of de niet duidelijke geslachtsindeling heeft kunnen komen. Als God de mens mannelijk en vrouwelijk heeft geschapen, is dat precies Zijn wil. De mens is óf mannelijk óf vrouwelijk. Als er dan een mens wordt geboren bij wie duidelijke biologische kenmerken van beide geslachten te zien zijn, dan wijst dat op de gevolgen van de zondeval. We hoeven slechts naar de planten- en dierenwereld te kijken om te zien hoe door de zondeval van de mens op allerlei manieren o.a. door mutaties schade is toegebracht aan de prachtige schepping van God.

Ook wij mensen hebben in ons leven met deze gevolgen te kampen. Als er dus een 'interseks' kind wordt gebo-

ren, dat moeten we toegeven dat wij te maken hebben met de gevolgen van de zondeval (en in de meeste gevallen niet met de zonde van de ouders, en al helemaal niet met de zonde van het geboren kind, dat immers op dat moment helemaal geen verantwoordelijkheid draagt, vgl. Joh. 9:3).

Hoe reageren wij? We zijn verdrietig, maar erkennen echter de situatie dat een kind met lichamelijke misvormingen of andere 'bijzonderheden' te maken kan hebben. Het syndroom van Down, ontbrekende ledematen enz. komen af en toe voor. Ook die getuigen ervan dat de zondeval heeft bijgedragen aan de degeneratie van de mens.

De apostel Paulus zet in Romeinen 8 uiteen dat de hele schepping zucht (Rom. 8:22) en nog moet worden verlost. Met dit lijden hebben niet alleen planten, bossen en dieren, maar ook wij mensen te maken: lichamen en psychisch. Dat zo'n degeneratie ook tot 'intersekse' kan leiden, is tegen deze achtergrond niet moeilijk te begrijpen.

Toch moeten we vasthouden: God is niet verantwoordelijk voor intersekse. Ze is ook geen speling van de natuur. Adam en Eva en al hun zondige nakomelingen zijn per slot van rekening door de zondeval de oorzaak van zulke afwijkingen, waarbij God ze ze, net zoals ook andere ziekten, wel toelaat. Want dat alles moet de mens aan de zonde en haar gevolgen herinneren.

Niet vergelijkbaar: transseksualiteit en travestie

In een ander artikel gaan we nog in op aspecten rondom de zielzorg. Hier moeten we ons allereerst bewust worden van de verstrekkende gevolgen van de zonde. Maar we mogen weten dat mensen die te maken hebben met lichamelijke misvormingen, die dergelijke hormonale of lichamelijke afwijkingen vertonen, door God geliefd zijn. Dat wij met het oog op de zorg voor en praktische verwerkelijking van de liefde tot onze kinderen medische hulp voor een 'interseks' kind (mogen) inroepen, zou voor ons vanzelfsprekend moeten zijn.

Het is natuurlijk een heel ander verhaal als het gaat om twee andere, 'moderne' vormen van zelfverwerkelijking in onze maatschappij: transseksualiteit of transvestisme.

Van transseksualiteit of transseksualisme (Lat. trans = daarnaartoe, naar de andere kant, en sexus = geslacht/ geslachtsdeel) spreken we als mensen voelen dat ze niet of niet helemaal tot hun biologische geslacht behoren. Onder travestie (Lat. vestire = kleden) verstaan we het dragen van kleding van een ander geslacht. Travestie is overigens onafhankelijk van de seksuele oriëntatie en komt zowel onder heteroseksuelen als homoseksuelen voor.

Deuteronomium 22:5 spreekt zich onder andere uit tegen travestie: 'De kleden van een man mogen niet door een

vrouw gedragen worden, en een man mag geen vrouwenkleding aantrekken, want ieder die dat doet, is voor de HEERE, uw God, een gruwel! Mensen met transeksuele gevoelens hebben in Duitsland de mogelijkheid om, na langere psychotherapeutische en medische begeleiding, door hormonale en operatieve geslachtsaanpassing hun geslacht te (laten) veranderen. Als travestie al een gruwel in Gods ogen is, hoeveel erger is dan de stap naar een hormonale of operatieve verandering! Helaas moeten we intussen belijden dat ook kinderen van gelovige ouders zich niet voor deze stappen hebben laten terugschrikken. We kunnen alleen maar waarschuwen voor dit soort beslissingen, omdat de 'veranderde' per-

soon na zulke ingrepen op den duur niet gelukkig kan zijn. Hij handelt vooral tegen Gods Woord in, en daarmee tegen God, zijn Schepper. Een Christen wil graag God behagen. Het is zijn wens om Romeinen 12:1-2 te verwezenlijken: 'Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst. En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is.'

Manuel Seibel

Als dan de Zoon u
vrijgemaakt heeft,
zult u werkelijk vrij zijn.

Johannes 8:36

Omgaan met **Andersdenkenden**

Omgaan met Christenen die andere gevoelens hebben

Gender mainstreaming is ondertussen dominant aanwezig in onze maatschappij. Ook als Christenen worden we beïnvloed door deze stromingen en modes. Daarom komt de vraag op hoe wij daarmee omgaan als het onszelf of anderen betreft.

In andere artikelen van dit themanummer over gender mainstreaming hebben we gezien hoe we de huidige ontwikkelingen en ook 'het derde geslacht' op grond van Gods Woord moeten beoordelen. In dit artikel willen we ons eerst – in een wat algemenere zin – afvragen hoe we met gelovigen omgaan die 'anders' zijn of lijken. In tweede instantie wil ik nog enkele zorgvuldig uitgekozen aanwijzingen geven voor diegenen die voelen dat het hen-zelf betreft.

Het leed van degenen die het be-treft

Velen van ons hebben niet of nauwelijks met persoonlijkheidsproblemen te kampen. Daarom is het voor ons belangrijk begrip te krijgen voor het lijdenden van de betrokkenen. We noemen dat ook wel empathie. Op deze plaats wil ik één ding duidelijk maken: wij

mogen op geen enkele wijze proberen om Gods Woord in Zijn beoordeling van een verkeerde levenswandel te ondermijnen, ook niet op het gebied van zielzorg. Maar we mogen ook niet de innerlijke noden van Christenen die anders dan 'wij' voelen, over het hoofd zien en negeren. Als Christenen weten ze echter dat ze hun gevoelens niet mogen uitleven als ze God gehoorzaam willen zijn. Dat geldt ook voor hun gedachte- en gevoelswereld.

Als we bijvoorbeeld aan interseks personen denken: ze kunnen het niet helpen dat ze in deze 'toestand' verkeren. Bovendien moeten ze er een leven lang mee leven dat ze 'interseks' zijn. Dat ze qua uiterlijk (anatomie), qua hormonen, qua fysiologie en qua gevoelens niet duidelijk mannelijk of vrouwelijk zijn. Ze zullen daarom erkennen wat de apostel Paulus aan de Romeinen schrijft: '(...) ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam' (Rom. 8:23).

Het feit dat deze mensen echt lijden, maakt duidelijk dat ze ons meelevend en niet onze veroordeling, minachting of spot nodig hebben. Hoe gemakkelijk kunnen wij mensen die qua geslacht niet duidelijk in te delen zijn, in ons hart verachten en ook hardop voor abnormaal verklaren. Hoe snel kunnen we daarmee deze mensen erg veel pijn doen. Zij zijn het die misschien wel zwaarder moeten lijden onder de gevolgen van de zondeval

dan wij. Zijzelf zijn daar niet direct de oorzaak van. Daarom zouden we ze daarvoor ook niet verantwoordelijk moeten houden!

Om die reden zouden we ons er ook voor moeten behoeden om ouders van zulke kinderen of de betrokken persoon zelf 'goede adviezen' te willen geven. Wat moeten ze over hun geslacht zeggen? Wat moeten ouders na een geboorte laten registreren als hun kind interseks blijkt te zijn? Op deze vragen is geen pasklaar antwoord te geven, maar we zouden in elk afzonderlijk geval met invoelingsvermogen op de nood van de ouders moeten ingaan. Het is goed dat ouders in zo'n situatie intussen het recht hebben om eerst maar even af te wachten en geen geslacht te laten registreren.

Omgaan met degenen die het betreft

Nu ga ik een stap verder: Hoe gaan wij om met gelovigen die zelf met dit probleem hebben te kampen of die zich afvragen wie ze eigenlijk zijn? Bemoeiden wij hen, helpen we hen, nemen we hen mee? Of laten we hen in de kou staan, keren we hun de rug toe omdat we denken dat ze niet normaal zijn, dan wel omdat we ons geen raad weten met zo'n innerlijk conflict? Laten we ouders in zo'n conflictsituatie alleen staan?

Natuurlijk voelen we ons tenslotte allemaal met de rug tegen de muur staan als we met de betrokken persoon of de ouders van zo'n persoon te maken krijgen. Maar dat is geen reden om ons

af te keren. Laten we gewoon tegenover hen toegeven dat we er niet mee om kunnen gaan. Dan kunnen we ons één maken met de gebeden van de betrokkenen.

Onze Heere heeft ons voorgeleefd dat Hij Zich met name bekommerde om de eenzamen en buitengeslotenen. Dit voorbeeld zouden we bewust moeten navolgen. Juist de betrokken personen, die niet in zonde willen leven, hebben er recht op om te worden opgenomen. Voelen ze zich bij ons op hun gemak en voelen ze zich aanvaard?

Daar hebben wij toch niets mee te maken?

Misschien werpt iemand tegen: 'Ik ben zo'n persoon nog nooit tegengekomen in mijn klas, of op de hogeschool of op mijn werk, of in mijn omgeving. En ook onder gelovigen heb ik nog nooit zo iemand ontmoet. Ja, dat is zeer goed mogelijk.

Maar het is beter je eens met zo'n thema bezig te houden vóór je met zo'n persoon te maken krijgt. Anders kun je, als het geval zich voordoet, er niet alleen geen kant mee op, maar zul je waarschijnlijk het verkeerde zeggen en gevoelens kwetsen. Ook met het oog op andere persoonlijke noden is gebleken hoeveel je door een enkel dwaas woord kunt stukmaken in een ziel. Misschien is de betrokken persoon dan niet meer bereid zich open te stellen voor wie dan ook. Wat zou het jammer zijn als een van ons daarvoor verantwoordelijk zou zijn.

Homoseksualiteit

Nu gaat het bij het onderwerp identiteit in onze maatschappij in de eerste plaats niet om intersekse mensen, over wie we tot nu toe in dit artikel voornamelijk hebben gesproken. Ook onder gelovigen zullen er misschien eerder mensen zijn die met een identiteitsstoornis te maken hebben en die gevoelens voor mensen van hetzelfde geslacht hebben ontwikkeld. Wat dan? Laat me nog een keer zeggen dat we op deze plaats Gods Woord op geen enkele wijze willen ondermijnen. Iemand die bijvoorbeeld een homoseksuele relatie is aangegaan, leeft in zonde (1 Kor. 5:11; 6:9-10).

Zo'n leven is in Gods ogen zonde, zodat we met zo iemand geen omgang kunnen hebben nadat we hem in liefde en lankmoedigheid Gods gedachten voor hebben gehouden. Dat geldt ook als de betrokkenen zijn getrouwd. God erkent alleen het huwelijk tussen man en vrouw, niet echter het (door overheden erkende) huwelijk tussen twee personen van hetzelfde geslacht. Dat kan de mens dan wel huwelijk noemen; God noemt dat zonde.

Binnen de pastorale zorg echter hebben we vaak met gelovigen te maken die gevoelens voor personen van hetzelfde geslacht hebben, maar niet daarnaar willen leven. Ze voelen zich innerlijk verscheurd, maar weten echter dat op het moment dat ze hun gevoelens zouden volgen, ze in zonde zouden leven. De ruimte ontbreekt hier om vragen over de zielzorg uitvoerig te beschrijven. In dit artikel wil ik graag enkele oorzaken van homoseksuele gevoelens noemen:

- Door de gevolgen van de zondeval zijn er niet alleen lichamelijke, maar ook geestelijke 'misvormingen'. En door de zondeval hebben we ook een zondige natuur gekregen. Deze oude natuur (het vlees) dragen we ons hele leven met ons mee.
- De gevolgen van de opvoeding zijn veel verstrekkender dan we soms denken. Als bijvoorbeeld een vader niet zijn positie als man en hoofd inneemt, kan dat bij kinderen tot dit soort ontwikkelingen leiden. Datzelfde geldt natuurlijk ook voor de moeder. Bovendien kunnen ouders die te hoge prestaties van hun kinderen eisen, soortgelijke gevolgen teweegbrengen. Hetzelfde gaat op als de waardering van de ouders voornamelijk afhangt van de prestatie van de kinderen.

- De onderwerpen gender mainstreaming, homoseksualiteit en travestie zijn in onze maatschappij een modeverschijnsel geworden. Ook de media doen daar volop aan mee. Dan is het geen wonder dat jonge mensen zich aangemoedigd voelen om het een en ander eens 'uit te proberen'. Ook als gelovigen kunnen we niet doen alsof het geen invloed op ons heeft.

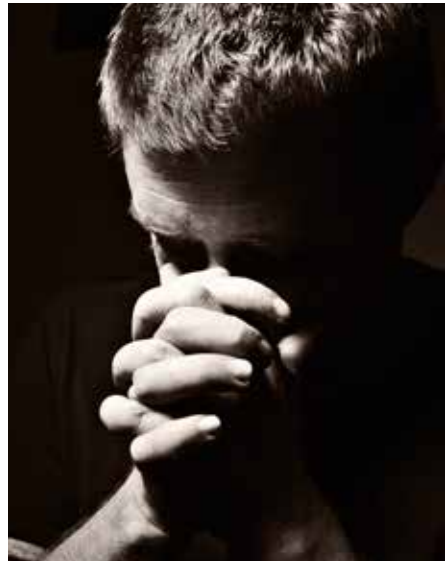
- Soms leidt nieuwsgierigheid ertoe om zulke relaties uit te proberen.
- Er zijn ook toevallige ontmoetingen, waardoor iemand bijna tegen zijn wil tot dit soort handelingen kan komen.
- In Romeinen 1:18-32 leren we dat persoonlijke zonde op een ander gebied ons tot morele zonde kan brengen.
- Ook de zonde van het (intensief) bezig zijn met pornografie kan leiden tot gelijkslachtige neigingen.

We zien hieraan dat er een breed scala aan oorzaken is. Daarom hebben we geen aanleiding om iemand te veroordelen bij wie homoseksuele gevoelens zijn opgekomen. Dat betekent niet dat we ons niet zouden moeten behoeden om te buigen voor zulke gevoelens. Maar we moeten bedachtzaam omgaan met degenen die dergelijke gevoelens hebben. Tegelijkertijd mogen we niet over het hoofd zien dat ieder van ons zelf verantwoordelijk is voor zijn leven, los van waardoor hij op zo'n weg is terechtgekomen.

Nog wat: negeren en doodzwijgen helpt de betrokkenen niet verder. Als namelijk zo'n persoon de indruk heeft dat hij zich tegenover niemand kan uiten, is het gevaar des te groter dat hij op zo'n weg blijft.

Laten we bij dit alles bedenken hoe innerlijk verscheurd de betrokkenen kunnen zijn. Wat voor druk er op hen ligt omdat ze 'abnormaal' zijn, en dat in tegenstelling tot ons, die onze gevoelens

en behoeftes in het huwelijk kunnen uitleven. Zij kunnen dat niet, als ze God willen gehoorzamen. Daarom moeten we voor de betrokkenen een luisterend oor hebben. We moeten ons voorneemen om ze met respect aan te spreken. Het is beslist niet verkeerd om zo'n onderwerp ook op een jeugdvereniging aan de orde te laten komen, om de juiste manier te vinden met zulke mensen om te gaan. Aan de ene kant blijf je dan voortdurend tussen de klippen doorzeilen, omdat het gevaar bestaat dat we door de behandeling van dit thema nieuwsgierigheid en mogelijkkerwijs zelfs verkeerde gevoelens opwekken. Aan de andere kant gaat het om een onderwerp waaraan we allemaal constant door de media enz. worden blootge-

steld. Het is met name belangrijk om, als je merkt dat je vriend of je vriendin met dergelijke gevoelens kampt, voor hem

of haar te bidden. Het klinkt misschien vreemd, maar de betrokkene heeft juist een goede vriend nodig die niet op personen van hetzelfde geslacht valt. Juist daardoor kan hij leren om gevoelens in goede banen te leiden. Isolatie zou hem erg beschadigen. Nogmaals – als iemand er een zondige levenswandel op na houdt, kunnen we hem op die weg niet volgen. We kunnen niet met hem blijven omgaan. Maar als hij God gehoorzaam wil zijn, heeft hij vrienden nodig.

No-go's zijn voor de betrokkenen ironische opmerkingen. Vergeet dat als-jeblijft niet als je met je vrienden over zo'n thema praat. Daarmee kun je veel in het hart van de betrokken persoon kapotmaken. Het is net zo verkeerd om te denken of te zeggen: 'Zo'n leven is goed. Iedereen moet leven zoals hij dat wil.' Nee, ook in dit opzicht willen we ons aan Gods Woord houden.

Gaat het om jezelf?

Misschien gaat het om jezelf. Omdat ik je in zo'n kort artikel geen uitgebreide hulp kan bieden, zou ik je sterk willen aanbevelen om op zoek te gaan naar een pastoraal hulpverlener of hulpverleenster (zielzorger of zielzorgster) in wie je vertrouwen hebt. Misschien ken je de betreffende persoon nog wel niet goed, maar kun je je tenminste al wel voorstellen dat je vertrouwen in hem kunt opbouwen. Trouwens: die persoon moet van hetzelfde geslacht zijn als jij. Het is ook goed als het om een echtpaar gaat. De meesten redden het

niet om zich in hun eentje van verkeerde gevoelens en deze verscheurdheid te bevrijden. Toch geldt ook voor jou: 'Als dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn' (Joh. 8:36). De tweede belangrijke stap is dan dat je de neiging in jouw leven als een probleem erkent en aanvaardt. Alleen als je dit probleem toegeeft, zal dit je ertoe leiden om hulp te zoeken en heb je kans deze gevoelens te overwinnen.

Vergeet ook niet: de neiging als zodanig is geen zonde, maar zwakheid. Het praktiseren van homoseksualiteit is echter zonde. Dat maakt Jakobus duidelijk in zijn brief (Jak. 1:14-15) Daarbij mogen we Mattheüs 5:28 niet uit het oog verliezen: de zonde begint niet pas als je letterlijk echtbreuk (of hoererie) pleegt, maar reeds als je met deze gedachten naar iemand anders kijkt. Met andere woorden: wie 'gendervrijheid' praktiseert, zondigt.

Je hebt een kans om zulke neigingen te overwinnen als je bewust een Bijbels standpunt wilt innemen. Dat is een beslissing van het hart, zoals Daniël die in een ander verband had genomen (Dan. 1:8). Als dat je wens is, is er hoop dat je zult overwinnen. Daarvoor wil ik je graag moed inspreken. De Korinthiërs waren echt veranderd (1 Kor. 6:11). Dat is ook bij jou mogelijk, met de hulp van de Heere. En Hij zal je helpen als je Hem werkelijk in je leven wilt laten werken. Dat is mijn wens voor jou!

Manuel Seibel

Bijbelse **rolmodellen**

'(...) mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen' (Gen. 1:27) – enkele gedachten over Bijbelse mannelijkheid en vrouwelijkheid.

De meeste artikelen in dit themanummer belichten gender mainstreaming vanuit verschillende gezichtspunten – daarbij wordt ook steeds opnieuw uitgelegd wat de Bijbel over elk van de behandelde thema's zegt. Met dit artikel proberen wij het Bijbelse rolmodel voor de man en de vrouw wat verder uit te werken.

Voorafgaande opmerkingen

Bij het schrijven van zo'n artikel denk je intensief na over degenen die deze zinnen zullen lezen. Ben je een jongen of een meisje? Ben je een jonge man of een jonge vrouw? Heb je er al eens over nagedacht hoe God Zich een man of een vrouw naar Zijn hart voorstelt? Of heb jij je tot dusver nog niet met dit thema beziggehouden? Zit je goed 'in je vel' (als man of vrouw) of heb je er moeite mee om je geslacht en de daarmee verbonden verantwoordelijkheid te accepteren?

Dat alles blijft natuurlijk voor de schrijver open – goed dat de Bijbel, het Woord van God, zowel voor de schrijver als voor iedere lezer een duidelijke boodschap heeft.

Gods visie aanvaarden

Bij de vraag naar de Bijbelse rolmodellen voor de man en de vrouw is het – misschien juist in deze tijd van massale beeldvorming door opvoedingsconcepten in het onderwijs, leeftijdsgenoten en niet in de laatste plaats door de consumptie van YouTubevideo's en instagram-stories van diverse influencers – des te belangrijker om nog eenmaal Gods visie in beeld te brengen. In onze tijd en wereld draait praktisch alles om het ui-

terlijk. Wat trek ik aan? Hoe zie ik eruit? Hoe zwaar ben ik? Hoeveel 'vrienden' of likes heb ik? Hoe praat ik?

Góds prioriteit met het oog op ons mensen laat zich daarentegen in één zin samenvatten: 'Maar de HEERE zei tegen Samuel: Kijk niet naar zijn uiterlijk en ook niet naar de hoogte van zijn gestalte (...) want de mens ziet aan wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het hart aan' (1 Sam. 16:7). Om tot een Bijbels begrip van onze rol als man of

vrouw te komen, moeten we dus allereerst Gods visie aanvaarden. We moeten begrijpen dat het op ons hart aankomt.

'Mooi voor God' – een (jonge) man naar Gods hart worden

Wat kenmerkt een man naar Gods hart? Dit getuigenis wordt door God gegeven over een man, David, en Hij verklaart in dezelfde context wat daarmee wordt bedoeld: 'Ik heb David (...) gevonden, een man naar Mijn hart, die alles

zal doen wat Ik wil' (Hand. 13:22). God zoekt (jonge) mannen die niet alleen naar Zijn wil vragen, maar ook naar Gods gedachten leven en handelen. Dat God dit merkwaardige getuigenis over David kon geven, was het gevolg van diens godvruchtige levenswijze, die zich helemaal richtte op Gods gedachten – toen hij als jonge herder de kudde van zijn vader hoedde, toen hij later voor Saul streed, toen hij op de vlucht was voor Saul en niet in de laatste plaats toen hij koning over Israël was.

Wat maakte David nu juist zo 'mooi voor God?' Hoe deed hij Gods wil? Waarin ligt zagezegd de kernwaarde van het op Bijbelse wijze man zijn? – God zoekt betrouwbare mannen! '(...maar wie zal een betrouwbaar iemand vinden?' (Spr. 20:6)

Wees of word betrouwbaar! Spreuken 20:6 treft en beschaamt mij iedere keer weer opnieuw – en daagt elke man uit! Zullen de mensen mij, zullen de mensen jou een betrouwbare man vinden? Er zijn veel gelegenheden en momenten waarop wij ons als betrouwbaar of als onbetrouwbaar kunnen doen kennen. David was tijdens het hoeden van de kudde absoluut betrouwbaar en bewees daarmee welke hartsgesteldheid hem kenmerkte: hij deed in alle oprechtheid en getrouwheid de taak die God hem had gegeven.

Zo'n getrouwheid wil de Heere Jezus ook van mij en van jou. Misschien worden we concreet tot zelfonderzoek

aangespoord door de volgende vragen:

- Komt God jou in je kamer tegen als trouwe bidder?
- Is het voor jou een goede gewoonte om Gods Woord te lezen en het ter harte te nemen?
- Spreek je de waarheid? Altijd?
- Sta je voor je woord? Voor je beslissingen?
- Bezoek je regelmatig de samenkomsten? Ook de bidstond?
- Doe je op een betrouwbare wijze wat gezagdragers (ouders, leerkrachten, opleiders, meerderen) je opdragen te doen?
- Neem je geestelijke verantwoordelijkheid in je omgeving? (Bid je als je vader er niet is? Doe je mee binnen de jeugdvereniging?)

- Houd je getrouw je gedachte- en gevoelswereld zuiver?
- Kennen de mensen jou als een (jonge) man die zich zuiver en respectvol gedraagt in de omgang met het vrouwelijk geslacht?
- Ben je trouw in het persoonlijk doorgeven van het Evangelie en hou je vast aan de waarheid van Gods Woord?

'Mooi voor God' – een (jonge) vrouw naar Gods hart worden

Het is niet zo eenvoudig om een goed voorbeeld van zo'n vrouw naar Gods hart te vinden, omdat God ons in Zijn Woord veel godvruchtige vrouwen laat zien. Eén bepaalde jonge vrouw die onder alle moeders in Israël een opvallende positie had, geeft ons een aanwijzing naar wie God in zekere zin op zoek is: Maria, de moeder van Jezus, had op een bijzondere manier genade gevonden in Gods ogen, en ontving van de engel Gabriël de boodschap dat ze de beloofde Messias zou baren (vgl. Luk. 1:26-33). Ze antwoordt op deze openbaring met een merkwaardige zin, die haar hartsgesteldheid duidelijk maakt: 'Zie, de dienaar van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord' (Luk. 1:38).

Het rolmodel van een dienaar van de Heere

Wat houdt het in om een dienaar van de Heere te zijn? Door welke innerlijke houding kenmerkte Maria zich met

deze uitspraak? – Maria staat God, haar Heere, helemaal ter beschikking. Het is haar wens om Gods Woord in alles te gehoorzamen en haar plaats nederig in te nemen. God stelt ons Maria voor als een (beslist nog erg jonge) gelovige vrouw, die Gods Woord hoort, dat in haar hart bewaart en ernaar handelt (vgl. ook Luk. 2:19-51). Deze innerlijke instelling komt niet vanzelf; daar gaat een duidelijke beslissing van het hart aan vooraf. Een beslissing waardoor je veel meer waarde hecht aan de gedachten van God dan aan de meningen

van medescholieren, vriendinnen en leerkrachten. Zo'n instelling brengt de bereidheid met zich mee om tegen de stroom in te roeien, zelfs als je daardoor (misschien) minder erkenning geniet of minder cool bent dan andere jonge vrouwen.

Wees of word een dienaar van de Heere!

Als je een kind van God bent, zal het je wens zijn om te leven tot Gods eer. Daarom nodigt het voorbeeld van Maria (en vele andere dienareessen van de Heere) je uit om je huidige idee van wat de rol van een meisje of jonge vrouw is,

te onderzoeken en je er eventueel opnieuw op te oriënteren. Het goede aan deze rol van dienaar – en trouwens ook als dienaren van de Heere die wij mannen immers zijn – is dat wij tegelijkertijd dienend en lerend zijn! De Heere Jezus wil ons in Zijn leerschool

steeds meer 'opleiden', zodat ons leven als man of als vrouw steeds meer overeenkomstig Gods gedachten is.

De volgende vragen geven je als jonge vrouw misschien een concreet houvast voor zelfonderzoek en (her-)oriëntatie:

- Laat jij je door regelmatig Bijbellezen vormen door Gods gedachten?
- Word je gekenmerkt door de bereidheid om Gods wil te doen?
- Ben je regelmatig daar waar jouw Heere Zijn aanwezigheid heeft beloofd? Ook op de bidstond?
- Ben je een bidster?
- Word je gekenmerkt door een 'zachtmoedige en stille geest' (1 Petr. 3:4) – juist ook in je dagelijkse

omgeving – in het gezin, onder vriendinnen, op school of op je werk?

- Doe je wat gezagsdragers (ouders, leerkrachten, opleiders, meerderen) je opdragen om te doen op een betrouwbare manier?
- Dien je anderen in je omgeving? Ook als derden dat niet opmerken?
- Houd je je gedachtewereld zuiver?
- Heb je goede contacten met (oude-) geestelijke zusters? (Neem je ook weleens graag advies aan van deze 'leraressen van het goede?' Tit. 2:3)
- Komen je gedrag en je uiterlijk overeen met de Bijbelse maatstaven voor morele reinheid?

Ter beschikking van God – hoe langer hoe meer!

Ook vandaag zoekt God nog (jonge) mannen en vrouwen die hun leven steeds meer beschikbaar stellen voor Hem. Dat betekent in de context van dit themanummer in de eerste plaats dat iedere lezer zijn of haar rol als man of vrouw heel bewust aanvaardt. Als de hartsgesteldheid in orde is, worden we door Gods genadige leerschool 'opgeleid' tot betrouwbare en gehoorzame dienaren – tot eer van onze Meester en richtinggevend voor een maatschappij waarin we leven met toenemend vage geslachtsprofielen.

Fokko Peters

Ik heb voor jou gebeden!

Maar Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet ophoudt. En u, als u eens tot inkeer gekomen bent, versterk dan uw broeders.

Lukas 22:32

Het gebed van de Heere Jezus voor Petrus was bijzonder kostbaar. De Heere kende Zijn discipel. Hij was goed op de hoogte van zijn speciale zwakke plek – zijn zelfvertrouwen – en Hij voorzag het gevaar waarin Simon Petrus terecht zou komen.

Na het vertrek van de Heere zou de satan de discipelen 'ziften', zoals je dat met tarwe doet. Dat wil zeggen dat ze aan een uitzonderlijke test onderworpen zouden worden. Petrus was op weg naar een enorme teleurstelling. Hij zou verschrikkelijk teleurgesteld raken in zichzelf – en het gevaar was dat zijn geloof eronder zou lijden. Maar de Heere voorkwam dit door Zijn liefdevolle zorg.

Petrus viel in verzoeking ondanks de herhaalde waarschuwing van de Heere: 'Bid dat u niet in verzoeking komt' (vs. 40). Hij weende bitter, alsof hij het geloof in zichzelf verloren had. Maar het gebed van onze Heere had de uitwerking dat hij later, toen hij bekeerd was, in staat was om zijn broeders te versterken.

Ook wij, in onze tijd, kunnen in verzoeken vallen die wij over onszelf brengen, als wij niet waken over ons karakter. Dan zullen ook wij bittere tranen huilen uit teleurstelling over onszelf en twijfelen aan onze positie. Maar onze Heere, '(...) Die ook voor ons pleit' (Rom. 8:34), behoedt ons ervoor dat wij wegzinken in onze twijfel. Hij vergeeft onze schuld wanneer wij die tegenover Hem belijden en maakt de vernederende gebeurtenis tot een vreugdevolle ervaring van Zijn trouw.

Laten we daarom met ons falen, met onze mislukkingen en dieptepunten, naar Hem toe gaan!